

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE.”

Anul XVI.

No. 9.

CUPRINS:

Un plan minunat

Prima revistă cu
Campania de
Toamnă

„Pentru un timp ca
acesta“

Deșteptare spiritu-
ală pe Coasta de
Aur

Purtarea în familie

Din câmpurile mi-
sionare

Hotăriri luate la
adunarea Confe-
rinței Generale

Care trebuie să fie
lucrarea tinere-
tului

Înștiințare

Adormiți în Isus

Diverse

Ziua convocării și consacrării pentru Campania de Toamnă

5 Septembrie, 1936

PROGRAM

Sabat, înainte de masă

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cântare de cor.
3. Raport asupra Campaniei de Toamnă din anul 1935.
4. Cuvântare: „Un plan minunat“.
5. Muzică instrumentală sau cor.
6. Cuvântare: „Prima revistă cu Campania de Toamnă.“
7. Câteva experiențe scurte.
8. Rugăciune de consacrare în vederea succesului în Campania de Toamnă.
9. Apel către membri să ia parte la Campanie.
10. Cântare de închidere și rugăciune.

Sabat, după masă

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cântare de cor.
3. Cuvântare: „Pentru un timp ca acesta“.
4. Muzică instrumentală sau cor.
5. Cuvântare: „Deșteptare spirituală pe Coasta de Aur“.
6. Comunicarea țintei Comunității în această Campanie.
7. Explicarea hărții.
8. Rugăciuni de consacrare în vederea lucrării din Campania de Toamnă.
9. Împărțirea revistelor.
10. Cântare de închidere și rugăciune.

Notă către Predicatori, lucrători și presbiterii comunităților A. Z. S. din România.

Iubiți frați,

Ca și în anii trecuți, am hotărât să începem și anul acesta Campania de Toamnă cu o zi de post și rugăciune. În acest an Campania de Toamnă începe în Sabatul dela 6 Septembrie.

Rugăm pe toți membrii Comunităților noastre și pe toți prietenii de adevăr să se unească cu noi în post și rugăciune, pentru ca să ne închinăm înaintea Domnului Dumnezeuului nostru și să-L rugăm să ne dea harul și ajutorul Său, pentru ca toți să fim conduși de Spiritul Sfânt, spre a lucra în unire în vederea unui succes deplin în Campania de Toamnă.

Să ne folosim de acest program care constituie baza cuvântărilor și studiul nostru în Sabatul dela 6 Septembrie. Persoanele cari urmează să ia parte la desfășurarea acestui program ar trebui să primească din timp partea lor, pentru ca să se poată pregăti ca aceste cuvântări să fie cât mai înălțătoare și interesante. Pentru ca solemnitatea să fie și mai mare să se pregătească cântări speciale, vocale și instrumentale.

Atât la adunarea de dimineață cât și la cea de

după masă, toată Comunitatea să se unească pentru câteva minute în rugăciune spre a aduce înaintea Domnului inimile noastre ca să fie sfințite în vederea lucrării Sale și a-L ruga să ne binecuvinteze cu succes deplin.

Este bine să se dea sfat tuturor tinerilor cât și celor mai în vârstă să-și pună ținta a răspândi cât mai multe reviste în această Campanie. Pentru Duminică 7 Septembrie toată Comunitatea să plece la lucru cu toată bucuria necesară unei astfel de lucrări.

Bunul Dumnezeu pe care-L slujim toți cu drag să ne ajute ca potrivit cu făgăduința Sa, să lucrăm cu inimă în vederea unui seceriș cât mai bogat.

Ioan Reil,

Secret. Mis. Interne, Mis. Vol. și Șc. Sabatului.

Un plan minunat

Dumnezeu a încredințat Bisericii Sale povara sfântă de a duce solia mântuirii în toată lumea. Dumnezeu știe că această povară enormă nu putea fi adusă la îndeplinire fără un bogat sprijin financiar. Pentru motivul acesta El a orânduit ca toți membrii Bisericii să aducă cu credincioșie în vistieria Sa zecimile și darurile lor. Pe lângă acestea, El a mai făgăduit că „averea neamurilor“ va fi dată Bisericii spre a ajuta la susținerea acestei mari întreprinderi. Această făgăduință se împlinește astăzi în parte, cel puțin, prin planul cu Campania de Toamnă.

Poate că va fi pentru mulți un lucru surprinzător să afle că acest plan, deși nu este introdus de mult timp, a adus deja în casieria misiunii suma aproape de necrezut de 2.742.020.960 lei. Gândiți-vă la armata de misionari care a fost sprijinită din acest fond, și la clădirile misionare, școli, spitale, sanatorii și dispensare cari au fost ridicate în multe părți ale lumii cu o parte din acești bani. Ne este cu neputință să socotim cu exactitate câte zeci de mii de suflete au fost salvate pentru Împărăția lui Dumnezeu prin acest plan. Ne cutremurăm când ne gândim la miile de suflete cari n'ar fi auzit niciodată solia îngerului al treilea dacă Domnul nu ne-ar fi dat planul cu Campania de Toamnă.

Când Campania de Toamnă era încă la început, sora White scria despre aceasta următoarele:

„Unul din planurile noi pentru a ajunge la necredincioși este Campania de Toamnă pentru Misiuni. În multe locuri în timpul ultimilor câțiva ani, aceasta s'a dovedit un succes, aducând binecuvântare pentru mulți și

făcând să crească fondurile în casieria misiunii. Când aceia cari nu sunt de credința noastră au aflat despre progresul soliei îngerului al treilea în țările păgâne, simpatiile lor au crescut, și mulți au căutat să afle mai mult despre adevărul care are o așa putere de a transforma inimile și viețile. S'a putut ajunge la bărbați și femei din toate clasele, și Numele lui Dumnezeu a fost mărit“. „Sforțări consacrate spre a ajunge la necredincioși“ 5 Iunie, 1914 (Citat din „Servicii Creștine“, p. 167).

Cu ocazia ultimei sesiuni a Conferinței Generale s'au făcut serioase apeluri, unul după altul, ca Biserica lui Hristos să-și mărească și mai mult sforțările spre a termina lucrarea lui Dumnezeu în lumea aceasta. Peste tot pământul sunt uși deschise, și din câmpuri depărtate și apropiate vin chemări după mai mulți lucrători cari să lucreze pentru nouile interese ivite. Situația actuală constituie un puternic îndemn a ne ridica și înainta ca niciodată mai înainte. În privința aceasta nu trebuie să mai zăbovim nicio clipă.

Unul din mijloacele cele mai pline de succes spre a ajuta la extinderea lucrării lui Dumnezeu este Campania de Toamnă. Prin aceasta nu numai că se strâng mijloace prin cari să susținem și să extindem lucrarea Domnului, dar prin ea adevărul este dus în casele și inimile multor suflete.

Cu puțin timp înainte de a muri, sora White primi o solie dela Dumnezeu pentru Bisericile noastre când erau gata să înceapă Campania de Toamnă. Deoarece solia aceasta este tot așa de proaspătă, folositoare și aplicabilă acum ca și atunci, vom cita o parte din ea aci pentru călăuzirea și însuflețirea tu-

turor celor ce vor lua parte la Campania din anul acesta:

„Tuturor celor cari sunt gata să facă o lucrare misionară specială cu revista pregătită pentru folosul Campaniei de Toamnă, le voi spune: „Fiți sânguincioși în străduințele voastre; trăiți sub călăuzirea Spiritului Sfânt. Adăugați zilnic la experiența voastră creștină. Acei cari au aptitudini speciale, să lucreze pentru necredincioși atât în locurile înalte cât și în locurile de jos. Căutați cu stăruință sufletele cari se pierd. O, gândiți-vă la dorința arzătoare pe care a avut-o Hristos de a aduce înapoi în staulul Său pe cei cari se rătăcise. Veghiați pentru suflete ca unii cari trebuie să dați socoteală. În lucrarea voastră misionară din Comunitate și dintre vecini, lăsați ca lumina voastră să strălucească în raze așa de

clare și neîntrerupte încât nimeni să nu poată sta la judecată și să zică: „De ce nu mi-ai spus și mie despre adevăr? De ce n'ai avut grijă de sufletul meu?” Apoi să fim sânguincioși în distribuirea de literatură care a fost pregătită cu grijă pentru a fi folosită între aceia cari nu sunt de credința noastră. Să facem tot ce putem mai bine din orice ocazie spre a atrage atenția necredincioșilor. Să punem literatură în orice mână care o primește. Să ne consacrăm pe noi înșine vestirii soliei: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeu nostru!” — „Sforțări consacrate spre a ajunge la necredincioși”, 5 Iunie, 1914. (Citat din „Serviciu creștin”, p. 169.)

A. V. Olson

Prima revistă cu Campania de Toamnă

Vremea pentru Campania de Toamnă a sosit iarăși. Din întreg anul, acesta este timpul când vizităm pe vecinii și prietenii noștri și pe alți oameni cu un raport frumos despre lucrarea noastră misionară, și le procurăm o plăcută ocazie de a se alătura iarăși nouă în această întreprindere măreață. Istoria cu Campania de Toamnă, care are acum 29 de ani dela începutul ei, este mereu de actualitate. Ea deșteaptă un nou interes omenesc oriunde este povestită. Ea de asemenea atinge o coardă de iubire în inimile oamenilor, ca și atunci când a fost înmănată prima revistă, și aduce roade, nu numai prin fonduri pentru continuarea vastului program misionar, ci de multe ori este și mijlocul de câștigare de suflete pentru adevărul cel mare pe care-l cuprinde. Iată istoria originii sale, așa cum era povestită de Jasper Wayne în anul 1920, chiar înaintea morții sale:

„În anul 1902 o mică grupă de credincioși locuia într'un oraș din districtul Iowa. Inimile noastre erau pline de o dorință arzătoare de a face tot ce putem pentru înaintarea soliei între vecinii noștri, și în toamna aceluiași an apăru o ediție specială a revistei „Semnele Timpului” în limba engleză, cunoscută sub numele de „Capital și Muncă”. Am comandat cincizeci de bucăți din această revistă. Primind revistele la poștă, le-am despachetat și am început să le dau oamenilor cari se găseau pe coridorul oficiului poștal, lămurindu-i că banii primiți vor fi folosiți pentru lucrarea misionară între păgâni. Spre surprinderea și bucuria mea, în foarte scurt timp nu mi-au mai rămas decât trei reviste, și aveam peste 600 lei adunați pentru misiuni.

„Zece zile mai târziu, ducându-mă la oficiul poștal ca de obicei, am găsit un alt colet de cincizeci de reviste care mă aștepta. Primul pachet fusese trimis dela o societate de tractate din *Des Moines*, iar cel de al doilea pachet venea dela oficiul de publicații din Oackland, California. Pe vremea aceea nu eram abonat la „Semnele Timpului” și nu mă puteam dumeri cum se făcuse că comanda mea se dublase. Dar este Unul care știe, și care știa dela început în ce mod vor fi folosite aceste reviste. Acesta a fost începutul minunilor cu Campania de Toamnă.

„Luând revistele acasă, am spus soției mele: „Am să văd cât de mult se poate câștiga din aceste reviste pentru darurile noastre anuale pentru misiuni”. Am luat revistele cu mine în trăsură spre a le folosi ori de câte ori se va prezenta ocazia. Primul om căruia i-am oferit revista, mi-a dat 24 de lei, următorul 29 de lei, iar o doamnă mi-a dat 40 de lei. Aceasta îmi dădu curaj ca să cer 40 de lei după aceea, pe cari oamenii mi-i dădeau cu ușurință, unii dându-mi chiar sume și mai mari, până când am strâns aproape 4.000 de lei pentru cele cincizeci de reviste în ajutorul misiunilor.

„Cu sentimente de adâncă emoție am golit conținutul casetei mele pe masă cu ocazia străngerii colectei anuale. Posibilitățile de a strânge bani pentru misiuni prin acest plan mă obsedau continuu, și numaidecât am comandat 400 de reviste „Semnele Timpului”. Pe acestea le-am purtat cu mine aproape un an, câștigând în total aproape 16.000 de lei. Nu numai că am primit această sumă de bani, dar am câștigat și o bogată experiență, explicând

oamenilor ținta și scopul acestei lucrări“.

Cam în vremea aceasta fratele Wayne găsi de cuviință să facă o scurtă călătorie cu trenul. Ce ar fi dacă ar lua cu sine aceste reviste spre a le distribui în timpul călătoriei, ori de câte ori va avea ocazie? Era tocmai ocazia de care avea nevoie.

În vagon, pe banca din fața lui ședea un bărbat care privea cu mare atenție la sacul de scrisori, căci, după cum află mai târziu, acesta era funcționarul poștal al căilor ferate. Se îndreptă spre acest funcționar poștal, și îi prezentă un număr din revistă. Fu invitat să ia loc, și străinul îi puse mai multe întrebări cu privire la lucrarea pe care o făcea și de asemenea și cu privire la publicație. Povestind mulți ani de-a-rândul la adunările în corturi și la alte adunări această întâmplare, fratele Wayne spunea: „Omul acela era așa de interesat încât uită lucrarea sa specială pe care plănuișe s'o facă în timpul călătoriei, mă însoți până la capătul liniei, mă invită să iau masa cu el și îmi plăti autobusul până la stația următoare“.

Aceasta s'a întâmplat în toamna anului 1907. Rezultatele au îndemnat pe fratele nostru să prezinte chestiunea aceluia carei avea răspunderea lucrării, și în felul acesta, Campania noastră anuală luă ființă. În toamna anului 1908 s'au pregătit reviste speciale pentru Campania de Toamnă. O nouă întreprindere a fost lansată. Mii de Adventiști, tineri și bătrâni, însuflețiți de un nou entuziasm, distribuiau aceste reviste și strângeau daruri pentru misiuni, la fel cum făcuse și fratele din Iowa cu o toamnă mai înainte. A fost un succes minunat chiar dela început.

Articolul acesta este scris de către acela pe care fratele Wayne l-a vizitat în ziua aceea în vagonul de cale ferată. A fost privilegiul său ca să vină în legătură cu 99 de persoane, strângând suma de 4.800 de lei, totalul fondurilor strânse prin Campania de Toamnă în acest prim an de experiențe. În felul acesta îl primi solia. În primăvara anului următor colportă cu „Marea Luptă“, și în toamna aceluiași an conduse o grupă de tineri în prima Campanie organizată.

Fratelui Wayne îi fu dat să trăiască și să ia parte la lucrarea sa cu Campania de Toamnă mai mulți ani, și să se bucure de succesul primelor și ultimelor sale eforturi. El se bucura așa de mult văzând pe prietenul său fost funcționar la căile ferate stând în adunare când el vorbea, cu care ocazie îl arăta ca fiind bărbatul care primise una din primele sale reviste.

Solicitarea unui cât de mic dar în vremea aceea cerea o mare măsură de credință și curaj din partea fraților noștri cari făceau lucrare de pionierat în acest câmp nou și nepătruns. Rezultatele acestui prim efort pentru strângerea de ajutoare, au fost sărbătorite cu laude și mulțumiri față de Acela care conduce mereu înainte marea Sa lucrare. Istorisirea aceasta a fost ascultată cu mare uimire. Ea arăta că aci este binecuvântarea lui Dumnezeu. Acum avem marea noastră Campanie de Toamnă, a cărei istorie a fost scrisă în vieța acestui popor până în locurile cele mai depărtate ale pământului, „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricăruia norod“.

G. C. Hoskin

„Pentru un timp ca acesta“

În orice criză din istoria lucrării lui Dumnezeu au fost bărbați și femei „cari se pricepeau cu înțelegerea vremurilor“, și cari au știut ce să se facă și cum să se facă. În anii de sforțări și greutăți cari s'au abătut asupra lumii, lucrarea lui Dumnezeu a întâmpinat criză după criză, dar în orice timp de mari nevoi copiii credincioși ai lui Dumnezeu au fost gata să se alăture chemării pentru lucrare, și lucrarea a înaintat din biruință la biruință.

Domnul nu lasă ca evenimentele să se desfășoare la voia întâmplării, ci progresul constant al adevărului pe care îl iubim este o dovadă că el ne călăuzește la orice pas pe cale în timp ce călătorim spre împărăție. În timpul ultimilor zece ani am adăugat, în medie, o limbă nouă sau un dialect la fiecare zece zile. La încheierea celui din urmă an statistic, 31

Decembrie, 1935, rapoartele arătau că noi conducem lucrarea în 325 de țări și grupuri mai mari de insule, vestind solia în 573 de limbi și dialecte. Avem 69 de case de editură, iar literatura noastră este tipărită în 169 de limbi. Am putea continua să dăm statistici cari să arate cât de minunat ne-a binecuvântat Dumnezeu în strădaniile noastre de a grăbi cu solia Evangheliei în speranța de a ajunge cele mai îndepărtate colțuri ale pământului locuite de oameni.

Unul din cele mai mari ajutoare pentru înaintarea lucrării în toată lumea este Campania de Toamnă. Mai mult de o treime din lucrarea noastră misionară externă este sprijinită și mărită prin banii pe cari voi și Comunitățile voastre i-au strâns în cele 28 de Campanii trecute.

2.742.020.960 lei au intrat în casieria misiunii noastre externe mondiale ca urmare a muncii neobosite a lucrătorilor noștri, a slujbașilor Comunității și a membrilor noștri din lumea întreagă. Aceasta înseamnă 276.358,40 lei pentru fiecare zi din cei 28 de ani de activitate sau 11.510,20 lei pentru fiecare oră, sau 192 lei pentru fiecare minut.

Gândiți-vă ce minunat fluviu de lumină și vieață este înfățișat prin acești bani, curgând în câmpul cel întins gata de seceriș al lumii. Cu siguranță că nu greșim dacă socotim că o treime din toate sufletele câștigate în țările

unde sunt trimise fondurile adunate prin Campanie de Toamnă se datoresc acestei lucrări minunate. De aceea toți membrii Comunităților noastre cari s'au trudit stăruitor să ajungă ținta în Campanie de Toamnă în fiecare an pot să se bucure în asigurarea că o oaste de suflete merg astăzi pe calea adevărului prezent datorită muncii lor. Va fi un moment de mare fericire în Impărăția cerurilor când Domnul ne va prezenta pe aceia cari au fost câștigați prin noi.

J. A. Stevens

Deșteptare spirituală pe Coasta de Aur

Două Comunități adventiste necunoscute

„În timpul Campaniei de Toamnă am făcut o călătorie prin câteva sate unde oamenii dăduse mai înainte cu dărnicie. În primul din aceste sate am rămas surprins când am văzut o casă mică de adunare, avânt pe frontispiciu inscripția „Misiunea A. Z. Ș.“ Eu știam că aci n'avam niciun membru, dară-mi-te o Comunitate. Lucrarea aceasta a fost rezultatul străduințelor unui tâmplar care fusese botezat în anul trecut cu ocazia unor adunări câmpenești. Pe cheltuiiala sa clădi un mic local de adunare și strânse în jurul său ca la 15 membri pentru școala de Sabat. Am ținut cu ei adunare și cu toate că era pe la miezul zilei, această mică sală de adunare se umplu numaidecât cu săteni. Dar aceasta n'avea să fie totul.

„Părăsind satul acela, merserăm cam un kilometru și jumătate prin pădure la un alt sat. Aci aproape întreg satul aștepta sosirea mea. Știam mai dinainte că în satul acesta avem câțiva membri, și aceasta din cele ce-mi spusese unul dintre învățătorii noștri dintr'un oraș care se găsea la vreo 5 km depărtare. Dar nu mă așteptam să găsesc șasezeci de membri și o casă de adunare. Cu două zile mai înainte, oamenii aceștia dăduse 640 de lei într'o adunare pentru Campanie de Toamnă. Conducătorul satului era foarte prietenos și a luat parte la adunare în mare ținută în timp ce eu predicam oamenilor. Cea mai mare parte din membrii familiei sale sunt membri ai școlii de Sabat.

„Oamenii aceștia sunt deja misionari și dornici de a lărgi hotarele împărăției lui Dumnezeu. Cu două săptămâni mai înainte au luat parte la un mare serviciu funebru într'unul din cele mai importante orașe de reședință din Ashanti. Una din sofiile conducătorului lor murise, și numărul membrilor familiei sale deși foarte mare, au au mers cu toții ca s'o bo-

cească. Au luat parte la această înmormântare și creștini din alte biserici, dar ei au băut din vinul de palmier la rând cu păgânii. Membrii noștri n'au făcut tot așa, și lucrul acesta a fost observat de către mai marii orașului. Ei au întrebat care este motivul și după ce li s'a spus au invitat pe conducătorul orașului mai mic să aducă „Biserica sa“ la Nsuta ca să predice, pentru că le place biserica noastră de acolo. Astfel șeful de trib din Adwutwam, orașul unde locuiau membrii cei noi, m'a rugat să-i însoțesc la Nsuta ca să predic locuitorilor orașului. Am înțeles că cu câțiva timp mai înainte se făcuse o încercare pentru începerea lucrării în locul acela, dar fără rezultat. Acum pare că Domnul deschide larg ușa. Voiu merge la oamenii acștia cu o pană mare ca să deschid și mai larg ușile.

Ținuturi noi luate în stăpânire pentru Hristos

„Cu vreo zece luni mai înainte, Domnul a deschis o nouă lucrare pentru noi la 300 de kilometri spre nord de Agona în districtul Eracki. Unul dintre frații noștri de pe coastă, ocupându-se cu comerțul, vestea oamenilor solia și în curând 35 de suflete deveniră interesate. Nicio altă societate misionară nu mai pătrunsesese în câmpul acesta. Aci se vorbește o altă limbă, cu toate că poporul înțelege și limba Twi. Predicatorul Carbrah a rămas aci trei săptămâni ca să întărească interesul. Acum ei trimet cu credincioșie zecimile și darurile și mulți iau parte la adunările câmpenești. Dar diavolul este infuriat. El încearcă să provoace turburări, dar mai puternic este Acela care conduce această lucrare și biruința este în mod desăvârșit de partea poporului lui Dumnezeu. În ultima săptămână am fost vizitat de un bărbat care venise tocmai dela hotarele țării Togo. El venea din partea șefului de acolo cu o cerere

după un lucrător care să le înființeze o Comunitate. Domnul merge înaintea noastră pe Coasta de Aur.“

„Bucurii nenumărate are acela care-și predă inima în întregime lucrării pentru suflete“.

Iată o bună ocazie acum în această nouă Campanie de Toamnă de a face experiențe mi-

nunate cu sufletele. Să plecăm la lucru cu gândul că Dumnezeu merge înaintea noastră pregătind calea, ca să avem un succes cât mai deplin. El este la conducerea lucrării Sale și nicio sămânță aruncată nu va rămâne fără să aducă rod.

Purtarea în familie

„Temelia tuturor virtuților este dragostea părintească“

Legătura cea mai gingașă, cea mai intimă pe pământ este cea din familie. Aceasta este una din cele două așezăminte instituite de Dumnezeu în Paradis și care a rămas ca amintire cu toată vitregia veacurilor. Membrii ei sunt legați laolaltă cu cele șapte coarde ale iubirii, trăind împreună în cea mai strânsă legătură. În familie trebuie să domnească sinceritatea, amabilitatea, politeța și altruismul, pentru ca fericirea membrilor ei să fie asigurată.

În legăturile cu oamenii întâlnim afăta cruzime și indiferență, că primim îndemnul de a îndulci cât mai mult orele petrecute în sânul familiei. Să căutăm a da pe față toată iubirea și recunoștința noastră față de părinți printr-o purtare amabilă și iubitoare, politicoasă și respectoasă. Familia trebuie să fie un colț al Paradisului pe pământ, unde toți membrii ei să găsească un adăpost și un cămin adevărat, de care să se simtă atrași oriunde s'ar găsi; să pășească bucuroși în pargul lui. Deci să menținem această rămășiță a Edenului cu tot farmecul său și ceea ce ne poate oferi ea nouă, depinde în mare măsură de noi tinerii, cum o putem prețui și cum ne purtăm față de ea.

Căminurile creștine încă dela început s'au distins prin felul lor de trai și prin purtarea nobilă a copiilor față de părinții lor. Apostolul Pavel ne dă și nouă îndemnul în epistola sa către Efesenii zicându-ne: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta — este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință — ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ“. Ef. 6, 1—3.

Însă Acela pe urmele căruia merge fiecare tânăr creștin, și în viața Sa familiară ne va servi ca exemplu. Ce știm noi despre viața și situația familiară a lui Isus? Știm că părinții Lui au fost oameni simpli și săraci. Găsindu-Se în aceste împrejurări modeste Biblia ne rapor-

tează despre dezvoltarea Lui, că „Pruncul creștea și Se întărea, era plin de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era peste El“. Deci nici sărăcia, nici simplitatea părinților Săi nu au constituit obstacole în dezvoltarea Sa fizică, intelectuală și spirituală.

Spiritul Profetic ne spune următoarele despre tinerețea Lui și viața în sânul familiei Sale: „Ca copil Isus a dovedit o bunăvoință deosebită. El a fost mereu gata a servi pe alții. În executarea serviciilor Sale dovedea o răbdare fără margini și o iubire pentru adevăr în toate împrejurările. Astfel s'au întrunit în viața Sa o credințioasă tare ca stânca, iubirea de adevăr și altruismul. El trăia împreună cu părinții Săi într-o casă modestă din Nazaret și ducea credincios și voios partea Sa din greutățile căminului. Acela, care odată fusese proprietarul cerului și al cărui cuvânt era ascultat cu bucurie — deveni aci pe pământ un serv binevoitor, un fiu iubitor și ascultător. După ce a învățat meseria tatălui Său, a lucrat împreună cu el în atelier“.

„Isus este exemplu nostru. Prin purtarea Sa în cămin, El este o pildă pentru copii și tineret. Mântuitorul fusese sărac pentru ca să ne învețe cum am putea noi în împrejurări atât de modeste să ducem o viață de strânsă legătură cu Dumnezeu“.

„El a trăit pe pământ ca să facă bucurie Tatălui Său în viața zilnică, să-L onoreze și să-L proslăvească. El Și-a început desfășurarea lucrării Sale cu meșteșugul simplu de dulgher, ceea ce cerea răbdare și trudă pentru câștigarea pâinei zilnice. Fiecare tânăr care urmează credincios și ascultător îndatoririlor sale într'un cămin cât de modest ar fi, acela va fi capabil de a-și însuși certificatul pe care Tatăl l-a dat Fiului Său la începutul activității mesianice. „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Imi găsesse plăcerea“.

Numai în familie poate să învețe tineretul purtarea respectoasă, căci intrând odată în sala cea mare a lumii se va găsi față în față cu

oamenii cărora trebuie să le fie un exemplu și din acest punct de vedere.

Cine respectă pe tatăl său, trebuie să găsească în răspunsul lui un ton plin de cuviință și modestie, încât să-l asculte tot așa de mișcat cum ar simți la auzul unui cântec duios. Cât de mult se respectă pe sine acel fiu, care dă tatălui său respectul cuvenit. Cine e plin de respect, dovedește cu aceasta că este un adevărat cunoscător al izvoarelor din care primește orice înțelepciune și orice pricepere și care prețuește mai mult decât puterea voinței lui. Respectul este un semn că ai câștigat tu însuși practica vieții, iar lipsa de respect la oameni tineri e pururea un semn de neștiință copilărească.

Cu amabilitate și politeță va lua parte tineretul la lucrările gospodăriei. Să nu se creadă un tânăr înjosit, dacă este expus la executarea unor lucrări cari nu intră în ocupațiunile sexului său. Mai bine să caute să le învețe cât mai bine, căci aceste cunoștințe îi vor fi încă de mare folos pe viitor. Să nu lăsăm ca jugul grijilor să apese pe unul mai mult decât pe altul.

„Pentru formarea în cămin, a tineretului, principiul colaborării este de o însemnătate nespus de mare. . . . Cei mai mari ar trebui să fie sprijinitorii părinților, luând parte la planurile lor și luând asupra-le o parte din răspunderile și sacrificiile lor“. *Educație pag. 275.*

Fiecare tânăr și tânără să aibă fixată datoria pentru un lucru oarecare, pentru care să fie responsabil. Astfel fiecare va avea și timpul său liber pentru alte ocupațiuni. Deci colaborarea va fi un mijloc de fericire în familie. Egoismul și nepolitețea sunt factori de desbinare, și locul lor nu este în familie.

Să socotim că cea mai mare binecuvântare

din partea cerului este aceea că putem participa la altarul familiar cu toți ai noștri. Niciun lucru să nu ne fie urgent, când a venit acest timp. Să aprindem din nou, dacă s'ar fi stins această flacără dătătoare de căldură, să nu o neglijăm, oricât de mult lucru am avea, la ora fixă să ne adunăm la un loc, ca să slăvim pe Dumnezeu prin cântece și să ne hrănim spiritual în acea zi.

Unirea aceasta spirituală va ajuta și mai mult și orice neînțelegere ce s'ar ivi în cursul zilei prin spiritul rugăciunii va fi ușor de înlăturat.

Prietenul și sfătuitorul tânărului cel mai desinteresat va fi tatăl său, iar al tinrei, mama. „Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndemnul mamei tale, căci ele sunt o cunună plăcută pe capul tău și un lanț de aur la gâtul tău“, ne sfătuește înțeleptul Solomon. Niciun pas din viață să nu fie făcut, fără a asculta sfatul părinților noștri, cari ne vor feri de multe greșeli și căi sucite.

Felul cum vorbește un tânăr sau o tânără cu părinții săi, descopere o parte din caracterul său. Cuvintele lui Isus au fost respectoase și pline de autoritate dar niciodată nepoliticoase și jignitoare. Acela care nu este în stare să trăiască în pace și bună înțelegere în familie nu va putea contribui niciodată la fericirea semenilor săi.

Meditați la aceste întrebări: Ce spirit dau pe față prin purtarea mea în familie? Iau eu parte la suportarea sarcinilor familiare? Este pentru mine familia locul unde mă simt cel mai fericit? Apreciez eu valoarea cultului în familie? De răspunsul ce-l vom da, prin purtarea noastră, depinde dacă vom câștiga sau nu grația divină.

Brașov

Edith Verzar

Din câmpurile misionare

Hamajayh era un băiețuș african. Fratele său împrumută o sumă de bani dela un om cu numele Mukonka. Dar în loc să-și plătească datoria, zise lui Mukonka: „Ia-ți pe Hamajayh și pune-l să-ți lucreze“.

Astfel Mukonka luă pe Hamajayh, îl duse departe de casa sa, și-l puse să păzească vitele. În fiecare dimineață ducea vitele la păscut, și acolo le păzea toată ziua. Seara le aducea din nou în sat unde erau adăpostite de lei, leoparzi și hiene. După ce își lua cina ce consta din ciorbă de făină de grâu, se ducea să se culce pe o rogojină așternută pe jos. Nimeni nu-l iubea. Ba adesea stăpânul se purta foarte crunt cu

el, bătându-l rău. Era cu adevărat un sclav.

Intr'una din zile era o arșiță grozavă. Un bou nu vrea să intre în obor. Hamajayh se necăji și îl lovi cu ciomagul. Boul sări iute și îl călcă pe Hamajayh pe picior.

„Oooh!“ gemu el, și apoi începu să țipe cât îl ținea gura. Câțiva băștinași auziră și ieșiră să vadă ce s'a întâmplat. Când văzură că piciorul îi era așa de zdrobit, îl pușeră pe targă și îl duseră la stațiunea misionară care era la câțiva kilometri depărtare.

Acți la misiune era o doamnă îmbrăcată în alb. Ea luă puțină apă caldă și îi puse pe Hamajayh să

stea cu piciorul în ea. Ii era rușine să se viaete în fața doamnei în alb. Iși făcu mâinile pumn și răbdă. Dar îl durea așa de rău, încât nu-și putu stăpâni câteva lacrimi mari cari i se scurseră pe obraji.

Trecură trei săptămâni. În fiecare zi Hamajayh venea la sunetul clopotului ca să i se panseze piciorul. Acum era cu mult mai bine, și putea să alerge și să se joace, să culegă mazăre sau să lucreze câte puțin.

Dar Mukonka auzi că piciorul era aproape vindecat, și merse la misionar, spunându-i că dorește să ia înapoi pe Hamajayh. Când mi-

(Urmare la pagina 16)

Hotărîri luate la adunarea Conf. Gen.

Urmare din No. 8.

Cu prilejul adunării Conferinței Generale s'a votat o serie de hotărîri a cărei trăire va împlini multe din nevoile noastre ca biserică. Dăm parte din ele aci.

O nouă chemare la o mai mare lucrare de evanghelizare

Dumnezeu ne-a dat nouă ca popor o solie de avertizare care trebuie să fie dusă întregii lumi în timpul acesta, să strângă și să pregătească un popor pentru venirea Domnului. Această avertizare este prezentată în cele 3 solii din Apocalips 14. Aceste solii și evenimente cari se grămădesc în jurul lor, aduc rezultate mari și hotărâsc soarta fiecărui individ în această ultimă generație. Factorul de care Se folosește Dumnezeu spre a da această ultimă avertizare lumii este Biserica. Aceste solii sunt sub directa supraveghere a Cerului. Nu mai poate fi nicio discuție asupra dării lor la timp potrivit.

Profețiile, tălmăcite de cursul evenimentelor, toate scot în evidență faptul că acum este timpul când lucrarea lui Dumnezeu pe pământ trebuie să fie terminată cu repeziciune. Neamurile sunt învrăbite și se pregătesc de războiu; în timp ce în adunări vorbesc de pace, făuresc arme de războiu ca niciodată mai înainte. Un eveniment important urmează altuia în repede succesiune până când expresia, „Ce va mai fi?“ se poate vedea pe multe buze. Crimele abundă pretutindeni. Valoarea banilor se ridică și scade într'un mod fără precedent; totul este nesigur, desamăgitor, schimbător. Cei mai înțelepți bărbați de stat nu știu ce să mai facă. „Oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ“

Pentru că vedem aceste semne prevestind sfârșitul și apropiata venire a Domnului, ne simțim îndemnați de Spiritul lui Dumnezeu

să grăbim pașii și să îndemnăm pe membrii noștri, atât lucrători cât și membri laici, să întreprindă o mai mare lucrare pentru Dumnezeu în ce privește câștigarea de suflete. În multe țări se așteaptă să aibă loc o mare trezire religioasă. În mijlocul învălmășelii lumii, groazei și neliniștei, milioane își îndreaptă gândurile spre Dumnezeu. Suflete frământate dar cinstite, cari se sbat în întunec, caută lumina. Această dorință după conducerea și liberarea divină este lucrarea directă a Spiritului Sfânt ce mișcă inimile oamenilor. Pentru că Dumnezeu a pregătit astfel atât pe soli cât și lumea pentru strigătul cel tare al soliei advente, noi trebuie să fim gata în ziua puterii Sale. Lumea trebuie să fie avertizată de primejdia ce o amenință, și o nouă activitate de evanghelizare trebuie să pună stăpânire pe inimile noastre. În chip practic întreaga lume stă deschisă și gata pentru ultima solie.

Chemarea mocedoneană se aude din orice parte, și *deoarece* prin „nebulia propovăduirii“ Dumnezeu a ales să cheme pe păcătoși să primească mântuirea prin credința în Isus Hristos; *deoarece* experiența ne-a arătat că lucrarea noastră a progresat mai mult în țările unde evanghelizarea publică și laică s'a folosit ca metoda cea mai de seamă pentru a pătrunde la inimile oamenilor.

Apelăm stăruitor la conducătorii și învățătorii din toate țările să continue o astfel de puternică mișcare evanghelică, pentru că solia va ajunge repede în atenția multilor, luminând lumea cu slava adevărului.

Exprimăm lucrul acesta ca cea mai hotărîtă convingere a noastră și cel mai puternic îndemn ca predicatorii cari au darul evanghelizării să-și petreacă cea mai mare parte din timpul lor cu conducerea lucrării publice pentru aceia cari nu sunt de credința noastră, organizând și formând pe membrii Bisericii noastre să conlucreze cu ei în această prea importantă lucrare.

Adevărul trebuie să meargă înainte ca o făclie aprinsă, și nicio altă metodă de lucrare nu poate înlocui cu succes pe aceea a predicării directe a cuvântului. Predicatorii noștri, pe cât este cu putință, trebuie să fie ușurați de însărcinările de mică importanță, și să se dedice într'o mai mare măsură predicării cuvântului și rugăciunii. Cu mulți ani mai înainte am primit instrucțiuni ca predicatorii noștri să folosească mai puțin timp lucrând pentru aceia cari sunt deja în adevăr, și să meargă să câștige păcătoși pentru Mântuitorul. Ei trebuie să ridice Comunități noi și după întemeierea nouilor convecții în credință, trebuie să treacă în alte câmpuri nepătrunse, tot așa de importante.

Ca un mijloc de punere în aplicare a acestui plan pentru o mai mare mișcare evanghelică, recomandăm următoarele:

1. Ca slujbașii Diviziunii și Uniunii să conducă această lucrare de evanghelizare, și să conlucreze cu toată dibăcia lor cu președinții și comitetele Conferințelor locale, plănind ca lucrătorii biblici respectivi să se angajeze în chip hotărît în lucrarea de evanghelizare publică, liberându-i de îndatoririle lor neînsemnate ce i-ar putea împiedeca dela lucrarea lor.

2. Conducătorii de Conferințe și misiuni să fie îndemnați să se angajeze personal în lucrarea de conducere a campaniilor publice, câștigând astfel o experiență proaspătă prin acest fel de încercare de câștigare de suflete, și de asemenea în chipul acesta prezentând în fața corpului lucrătorilor lor un exemplu demn de participarea lor în serviciul lui Dumnezeu fiind în frunte.

3. Conferințele și Misiunile să cuprindă în bugetul lor fonduri pentru înființarea lucrării de evanghelizare publică, astfel ca evangheliștii noștri să poată fi îndejuns sprijiniți în acest fel important de lucrare.

4. Ca lucrătorii noștri mai tineri să nu fie împovărați cu îndatoriri

grele de administrație a Comunității, ei să fie lăsați cât mai liberi pentru a folosi timpul și puterea lor ca să lucreze pentru aceia cari nu sunt de credința noastră, prin lucrarea de evanghelizare publică.

5. Ca să încurajăm pe lucrătorii noștri medicali și pe surorile de caritate ca acolo unde este posibil să unească eforturile lor cu lucrarea evanghelică, făcând astfel ca lucrarea misionară medicală să fie „o pană de despică“, pentru ca inimile oamenilor să fie mișcate de solia Evangheliei.

6. Ca în fiecare Conferință și Misiune să se aleagă membrii laici și să fie formați ca să lucreze ca evangheliști cari să se întrețină singuri, mărind astfel forțele evanghelice ale câmpului respectiv, fără o creștere prea mare a cheltuielilor acestei lucrări.

7. Ca să se organizeze grupe de tineri în legătură cu Cercul Misionarilor Voluntari, în Comunitățile unde sunt tineri talentați, care să fie cunoscute ca grupe de evangheliști, și ca acești tineri să fie formați pentru a face lucrare publică de evanghelizare în Comunitățile lor respective.

8. Ca să încurajăm pe lucrătorii din diferitele ramuri ale organizațiilor noastre să consacre o parte din timpul lor, atât cât le este cu putință, direct lucrării de evanghelizare, și ca în toată lucrarea lor departamentală să aibă în vedere ultimul obiectiv al tuturor eforturilor lor, anume vestirea soliei și câștigarea de suflete.

9. Să se facă o cercetare a forțelor de lucru din fiecare câmp, pentru ca să se mențină o proporție între numărul lucrătorilor cari vor fi întrebuințați direct în lucrarea de evanghelizare, în comparație cu aceia cari sunt întrebuințați la departamente și instituții.

10. Comitetele Diviziunilor noastre să facă o cercetare a câmpurilor respective spre a cunoaște cari sunt părțile ce n'au fost pătrunse și ocupate, și să luăm hotărârea de a ocupa aceste teritorii cât mai repede cu putință.

11. Să căutăm să ținem mereu treaz în mintea membrilor faptul că lucrarea Bisericii este de a vesti solia Evangheliei, și de a câștiga suflete pentru Impărăția lui Dumnezeu. Aceasta este ținta lui Dumnezeu. Ultima mare însărcinare a Mântuitorului este dată atât Bisericii cât și predicatorului: „Duce-

Standul Departamentului Misiunea Internă

ți-vă și faceți ucenici din toate neamurile“. Matei 28, 19. p. p. Aceasta este lucrarea Bisericii; ea nu are altă ocupație. Toate lucrările ei trebuie să ducă la acest scop. Toate eforturile ei precum și planurile ei trebuie să aibă în vedere numai acest obiectiv, — salvarea sufletelor din păcat, spre a putea fi gata să întâmpine pe Domnul lor în pace. Fiecare membru al Bisericii, fiecare lucrător, în orice departament ar servi, trebuie să fie un câștigător de suflete. Toată lucrarea sa trebuie să fie îndreptată numai în această direcție. Chiar dacă n'ar fi direct angajat în lucrarea de evanghelizare, vestirea adevărului Evangheliei și câștigarea de suflete trebuie să fie ultimul scop a tot ceea ce face.

12. Să apelăm la membrii noștri să se roage stăruitor pentru evangheliștii noștri, ca ei să poată fi îmbrăcați cu putere divină, pentru ca succesul să poată însoți străduințele lor. În rugăciune există putere. Ea apucă și ține cu putere brațul Atotputerniciei, mișcă inimile și schimbă viețile pe pământ. Orice mare mișcare de reînviere a fost precedată de oameni ai rugăciunii. Daniel s'a rugat pentru poporul său, și îngerul Gabriel veni ca răspuns la rugăciunea sa. Ucenicii se rugară și binecuvântarea dela Rusalii căzu peste ei. Prima Biserică se rugă, și Petru fu liberat din închisoare în chip minunat. Pavel și Sila se rugau, și ei fură eliberați iar pasnicul închisoriu fu convertit. O Biserică a rugăciunii în aceste vremuri va aduce succes

în câștigarea de suflete, pentru că „mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit“. De aceea, cu toată stăruința îndemnăm pe membrii noștri să se roage pentru succesul lucrătorilor și pentru convertirea de suflete.

Congresul educațional

Deoarece, starea de împrăștiere a lucrării și lucrătorilor noștri atât în școli cât și în câmp impun ca o necesitate absolută să ne adunăm laolaltă în capacitatea de reprezentanți la timpuri potrivite, pentru ca să menținem integritatea lucrării noastre, și să îmbunătățim planurile noastre pentru o mai mare eficacitate.

Deoarece, din 1923 nu s'a mai ținut niciun congres educațional; *Deoarece*, la Comitetul de Toamnă din 1924 s'a votat ca acest congres să fie ținut; de aceea,

Recomandăm, 1. Ca acest congres să fie convocat între 17 și 26 August, 1937, rămânând ca locul să fie ales de către Comitet.

2. Ca delegații la acest congres să cuprindă pe următorii lucrători: Directorii colegiilor pentru seniori și juniori,

Conducătorii departamentelor instrucțiunii pentru colegiile seniorilor și juniorilor.

Administratorii colegiilor
Preceptorii colegiilor.

Conducătorii căminurilor școlare, secretarii și bibliotecarii.

Secretarii dela departamentul educațional din Diviziunea și Uniunea Nord-Americană.

Directorii Academiiilor,
Inspectorii școlari,
Inspectorii școlilor de îngrijitori
de bolnavi.

Slujbașii Conferinței Generale și
dela Diviziuni prin cât mai mulți
representanți cu puțință.

3. Să se adreseze o invitație cor-
dială:

Președinților de Uniuni și
Președinților de Conferințe.

Institutele lucrătorilor

Deoarece credem că este de pri-
mă importanță ca instrucțiunea
primită prin descoperire ca „orice
Comunitate să fie o școală de edu-
cație pentru lucrători creștini“.
(„Pe urmele Marelui Medic“, pag.
149), să fie pusă în practică; și

Ținând seama că aceasta va cere
conlucrarea înțeleaptă și hotărâtă
a întregului grup de lucrători din
fiecare câmp;

Recomandăm, Să se facă pregă-
tiri spre a se ține institute speciale
de lucrători în fiecare Uniune în
legătură cu ședințele Uniunii din
iarna viitoare, și ca această Ches-
tiune a pregătirii membrilor laici
pentru serviciu să fie unul din
punctele principale de studiu la a-
ceste institute.

Instruirea elevilor în școli în ce privește Misiunea Internă

Recunoscând faptul că școlile
noastre denominaționale sunt in-
strumentele cari formează gândirea
și modelează planurile după cari
vor lucra predicatorii și conducă-
torii noștri în viitor și crezând că
un mare folos va decurge dintr-o
educație care va familiariza pe toți
elevii noștri cu metodele de orga-
nizare a Bisericii pentru lucrarea
de câștigare de suflete;

Recomandăm, Școlile noastre să
studieze cu atenție planurile prin
cari ar fi cu puțință pentru con-
ducătorii de departamente din di-
ferite Uniuni să vină în contact cu
aceste instituții de educație și să
se aducă înaintea elevilor planuri
de organizare misionară folosite în
Comunitățile noastre potrivit cu
recomandațiile generale; să se ia
măsuri pentru vizitarea colegiilor
și academiilor de către conducă-
torii de departamente în fiecare
an școlar, acordând două sau trei
ore de capelă pe săptămână, sau
și mai mult, pentru ca aceste in-

strucțiuni privitoare la departa-
mente să fie prezentate întregului
corp al elevilor.

2. Ca să cerem respectos Depar-
tamentului Educației și comitete-
lor de conducere al colegiilor să
studieze serios chestiunea incompo-
nării metodelor și planurilor orga-
nizației Misiunii Interne în cursu-
rile școlilor noastre secundare.

Grupa de servicii și grupa conducătorilor

Deoarece, în planul de organi-
zare așa cum a fost dat lui Moise
în pustiu precum și în multe alte
părți din Scripturi, unitatea funda-
mentală de zece cu șeful său este
deseori amintită; și

Deoarece în Spiritul profeției
suntem sfătuiți că formarea de grupe
mici ca bază a lucrării creștine
a fost dată de Cineva care nu poate
greși;

Recomandăm, ca Bisericile no-
stre să depună toate străduințele
posibile spre a clădi și întări aceas-
tă unitate importantă în organi-
zarea lucrării noastre prin urmă-
toarele mijloace:

a. Ținând adunări cu grupele și
cu conducătorii de grupe, ca să se
dea ocazie acestora să raporteze
lucrarea lor, să spună experiențe,
și să facă planuri pentru lucrarea
misionară viitoare; acolo unde se
poate, această adunare să fie ținută
cel puțin odată pe lună, atunci când
se poate stabili de către Comitetul
Comunității.

b. Trimețând la intervale regu-
late material pentru grupe și con-
ducători care va ridica grupa și
va întări conducerea ei.

c. Consacrând importanței luc-
rării grupelor unele servicii mi-
sionare ale Comunității din timpul
anului, așa cum se va aranja de
către departamente.

Cercul Tabita

Recomandăm 1. Ca Cercurile Ta-
bita să fie încurajate să desfășoare
lucrarea lor în scopul pentru care
au fost organizate, anume, ajuto-
rarea celor săraci; ca noi să nu
folosim fondurile Cercului Tabita
pentru alte scopuri.

2. Ca în centrele mai mari să
punem în aplicare planul de a or-
ganiza Cercurile Tabita într-o Aso-
ciație a Cercurilor Tabita, cu
scopul de încurajare mutuală și de
a se face de folos.

Intărirea conducerii Bisericii noastre

Deoarece, credem că s'ar face
mult bine, dacă conducătorii noștri
de districte ar putea să dea sfat
personal diferiților slujbași din Co-
munitățile lor la diferite intervale,

Recomandăm, ca conducătorii
de districte din Conferințe, în păr-
țile unde Comunitățile sunt mai a-
propiate unele de altele, să țină a-
dunări districtuale cel puțin odată
pe trimestru, când trebuie să fie in-
vitați diferiți slujbași ai Comuni-
tăților ca să se consfătuiască cu con-
ducătorul districtului, dând o aten-
ție deosebită programului său în
fiecare din aceste puncte:

- a. Serviciul din Sabat.
- b. Programul Misiunii Interne.
- c. Programul tineretului.
- d. Programul școlii de Sabat.
- e. Campaniile speciale și da-
runile.
- f. Zecimile și daturile — fon-
durile Comunității și școlii locale.

Educația sanitară

Deoarece „Chestiunea de cum să
ne păstrăm sănătatea este de prima
importanță“, și „când studiem a-
ceastă chestiune în temere de Dum-
nezeu, vom învăța că lucrul cel mai
bun, atât pentru buna stare fizică
cât și pentru cea spirituală, este
de a păstra simplitatea în dietă“;

Deoarece, „Ca popor ni s'a dat
lucrarea de a face cunoscut prin-
cipiile reformei sanitare“ („Sfaturi
pentru Sănătate“ pp. 124. 443);

Deoarece, „Când solia ingerului
al treilea este primită în plinătatea
ei, reformei sanitare trebuie să i se
dea locul său în adunările Confe-
rinței, în lucrarea Comunității, în
cămin, la masă, și în toate plănui-
rile familiei“ („Mărturie“, Vol. VI,
pag. 327); și

Deoarece, Există o mare binecu-
vântare în a înainta cu o lumină
mereu crescândă;

Recomandăm, 1. Ca întreaga
conducere a Comunității să țină la
înălțime lucrarea reformei sanitare
prin studii în Comunitățile noastre,
la adunările generale, în legătură
cu serviciile vanghelistice în cor-
turi sau în săli, prin educația sa-
nitară în școli, prin lecturi în sa-
natorii și prin vânzarea de litera-
tură sanitară, lecturi publice și
distribuire.

2. Ca principiilor dumnezeiești de
viețuire sănătoasă să li se dea locul

cuvânt în studierea, învățarea și practicarea lor, și că acolo unde ne-am depărtat de aceste principii, să căutăm stăruitor, prin harul lui Dumnezeu, să ne întoarcem la ele.

Temelia sănătății

Noi, Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua Șaptea în sesiune, adoptăm următoarea expunere ca reprezentând principiile de sănătate și cumpătare pe cari noi ca denominațiune le ținem și le apărăm:

Noi recunoaștem că în Dumnezeu trăim, ne mișcăm și suntem; că omul nu-și aparține sieși, ci aparține lui Dumnezeu, prin dreptul creațiunii și răscumpărării; că fapta noastră este cerută de Dumnezeu pentru ca să facă din ea locuința Duhului Său cel Sfânt și că facultățile mintale și puterile fizice trebuie să fie folosite spre a manifesta un caracter creștin.

Noi credem că „ce seamănă omul aceea va și secera”, și că nerespectarea legilor naturale și călcarea lor sunt însoțite de pedeapsa fizică; că o mare parte din bolile de cari suferă omul pot fi înlăturate prin ascultare de legile sănătății; și că noi ca creștini suntem datori față de Dumnezeu și față de semenii noștri să păzim aceste legi cât mai de deplin cu putință.

Noi credem că timpurile grele și serioase în cari am intrat ne ia mult din rezerva noastră de energie fizică și mintală; că o bună stare de sănătate ne va face în stare să ținem drept la nevoile acestor vremuri vitrege; și că dacă vrem să ne păstrăm sănătatea, trebuie să înțelegem legile cari conduc buna noastră stare fizică și să le urmăm în toate deprinderile vieții noastre.

Noi credem că Dumnezeu a dat poporului Său o solie deosebită pentru vremea aceasta care ne va face capabili să stăm cu tărie în ceasurile de criză și să ajungem biruitori în Impărăția Sa. Ca o parte principală a acestei solii Dumnezeu ne-a dat instrucțiuni cu privire la îngrijirea corpului, cari, dacă sunt bine aplicate, vor aduce sănătate și tărie, cu o creștere de putere și energie în lucrarea Sa.

Noi credem că lumina descoperită în adevărata știință, în Biblie și în Spiritul Profeției, este de folos numai dacă este urmată, și că întreg poporul nostru trebuie să primească cu încredere adevărul cu

privire la viețuirea sănătoasă, și să pună în practică principiile sale în căminurile lor și în vieța individuală.

Noi credem că principiile reformei sanitare cer o totală abținere dela băuturile otrăvitoare, ca: berea, vinul, lichiorul; apoi tutunul în toate formele; dela ceai, cafea, substanțe iritante și condimente.

Noi credem în îmbrăcămintea potrivită a corpului, ținând seama de căldură, protecție, simplitate și modestie.

Noi credem în stricta curățenie a persoanei, clădirilor, și în protecția împotriva insectelor aducătoare de boli și împotriva tuturor condițiilor producătoare de boli.

Noi credem că trebuie să facem totdeauna tot ce putem mai bine spre a procura corpului hrană sănătoasă și nutritivă, folosită în chip

când bolile animalelor s'au immulțit în așa mare măsură, folosirea cărnii ca hrană este însoțită de o primejdie mereu crescândă; că noi nu trebuie să pierdem din vedere instrucțiunea urgentă care ne-a fost dată, anume de a încerca stăruitor să procurăm pentru mesele noastre hrana care este cea mai sănătoasă și cea mai prielnică sănătății.

Noi credem că principiile de viețuire sănătoasă trebuie să fie adoptate de membrii noștri, și trăite cât mai pe deplin cu putință. Nu uităm faptul că în unele ținuturi sunt stări de sărăcie și lipsă, unde ar fi greu sau chiar imposibil pentru credincioși să-și procure măsura și felurile îndestulătoare din acele alimente cari ar fi cele mai potrivite pentru păstrarea sănătății, și de aceea nu recomandăm diete cari

Sanatoriul Sf. Elena, California. Clădirea principală.

simplu, atât în ce privește felul cât și cantitatea, și pregătită bine.

Noi credem că cea mai bună dietă a omului este aceea dată lui dela început: cereale, fructe, nuci și vegetale, la cari se pot adăuga ouă și produsele din lapte dacă se pot obține în condițiuni sănătoase.

Noi credem că hrana pregătită din carne oricât ar fi de bine pregătită este numai o hrană de nevoie; că în timp ce ea are o valoare nutritivă, conține în același timp produse otrăvitoare provenite din arderile țesuturilor animale; și că folosirea sa ca hrană este însoțită de riscuri pentru sănătate.

Noi credem că în vremea aceasta

nu pot fi ținute. De asemenea credem că nimeni nu trebuie să judece pe alții în chestiuni de dietă.

Instruirea pozitivă a tineretului

Înțelegând primejdiile grave ce stau în fața tineretului Adventist de Ziua Șaptea, de a fi îndepărtat dela Hristos și înghițit de o lume inebunită de plăceri prin distracțiile ei în general și prin teatru și cinematograful în mod deosebit; și,

Fiind conștienți de faptul că numai un program negativ de proscrisiere și opreală este neputincios și ne în stare de a nimici dorința înnăscută în inima firească a tă-

nărului neconvertit de a urma lumii, de a căuta plăcerile ei și a se lăsa în voia desfătărilor ei, cuprinzând aventurile și senzațiile ațățătoare nervilor ce se pot găsi în teatru; și

Tinând seama că singura putere cunoscută între oameni care să țină și să mântuiască tineretul nostru este puterea lui Dumnezeu spre mântuire prin Evanghelia lui Isus Hristos, Domnul nostru; de aceea,

Hotărîm, Ca să se ne consacram mai pe deplin unui program pozitiv, constructiv, educativ și clăditor al caracterului, sortit să aducă tineretul nostru într-o mai adâncă experiență, printr-o convertire sinceră a inimii, ce va desrădăcina iubirea pentru lucrurile lumii, și va sădi în locul ei o dorință pentru lucrurile lui Dumnezeu, o pasiune pentru suferințele oamenilor, și unită cu foloasele educației caracterului, va desvolta în tineretul nostru o conștiință careia și prin care Duhul Sfânt poate arăta linia de hotar între plăcerea și recreația sfântă și legitimă, și între plăcerea și desfătarea lumească și sensuală.

Studiul planurilor pentru sprijinirea învățătorilor Școlilor de Comunitate

Deoarece recunoaștem că școala de Comunitate este una din temeliile principale ale întregului nostru program de educație creștină; și

Deoarece din cauza scăderilor financiare, învățătorii școlilor noastre de Comunitate sunt foarte slab plătiți; și

Deoarece cu planul actual, nu numai că salariul este neîndestulător, dar și durata întrebunțării este nesigură; de aceea

Recomandăm: 1. Ca să se facă un plan care să dea permanență lucrării noastre cu școlile de Comunitate.

2. a. Termenul regulat al întrebunțării învățătorului să fie numai pentru anul școlar, adică 38 de săptămâni.

b. Ca în timpul vacanței de vară, învățătorii, pe cât va fi cu putință să fie puși la dispoziția Comitetului Conferinței.

3. Ca scara salarizării învățătorilor de Comunitate să fie comparativ cu aceea a altor lucrători cărora li se cere o pregătire și un efort asemănător.

Muzica și Radio

Deoarece muzica, atunci când nu se face abuz de ea, este o mare binecuvântare, dar atunci când se folosește rău constituie un mare rău; și,

Deoarece melodia, atât cea vocală, cât și cea instrumentală, slujește la înălțarea inimilor oamenilor și la adâncirea sentimentelor de iubire față de Dumnezeu;

Recomandăm. 1. Să se depună eforturi stăruitoare în toate Comunitățile și familiile noastre ca tineretul să cultive gustul pentru muzica aleasă, atât cea vocală cât și cea instrumentală.

2. Ca prin exemplu și învățătură tineretul să fie încurajat să exercite distracția creștină în alegerea și folosirea muzicii, fie că este produsă de ei, sau de alții.

3. Ca în folosirea radio-ului să fie dată pe față aceeași grijă, și ca numai acele programe să fie ascultate cari vor pregăti mintea pentru a fi de folos și va pregăti viața pentru exercițiul spiritual.

Organizare de coruri

Deoarece „Dumnezeu este glorificat prin cântări de laudă dintr-o inimă curată plină de iubire și devoțiune față de El“. „Mărturie“, Vol. I, p. 509; și

Deoarece „Talentul de a cânta este un mijloc de influență, pe care Dumnezeu dorește ca toți să-l cultivate și să-l folosească spre slava Numelui Său“. („Slujitorii Evangheliei“, p. 359),

Recomandăm, ca oriunde este posibil, tineretul să fie organizat în coruri sau alte grupe muzicale cu scopul de a cultiva talentele lor muzicale, făcându-i în stare, prin exercitarea acestui dar să fie o mare binecuvântare pentru semenii lor și pentru cauza lui Dumnezeu.

Muzica în adunările Misionarilor Voluntari

Deoarece, muzica este unul din mijloacele cele mai cu folos în a impresiona inima cu adevărul spiritual, și alegerea, declamarea, cetera și cântarea imnurilor și cântărilor creștine, au foarte mult de a face cu înălțarea spirituală a Bisericii; și

Deoarece, „Ca parte din cult, cântarea are aceeași însămnătate de închinare ca și rugăciunea. Cu

adevărat, deseori cântul este o rugăciune“. („Educație“, p. 161).

Recomandăm, Ca în toate adunările Misionarilor Voluntari să se dea cea mai mare atenție alegerii și redării tuturor bucăților muzicale, atât cele pentru întreaga adunare, cât și cântările speciale; și ca în orice împrejurare să se aleagă numai cea muzică ce aprofundează spiritul de devoțiune și înalță tonul spiritual al cultului public.

Folosirea cărților de cântări ale Denominațiunii

Deoarece, Tinerii cari au de terminat lucrarea Evangheliei al nevoite de inspirația și încurajarea care izvorăște din folosirea vechilor imnuri advenite pline de măreție cari au ajutat atât de mult pe pionierii acestei lucrări;

Recomandăm: Cărțile de cântări ale denominațiunii noastre să fie folosite în școlile noastre și în adunările tineretului nostru, iar conducătorii Cercurilor Misionarilor Voluntari și dirijorii de coruri să fie sfătuiți să folosească numai acele cântări cari exprimă așa de viu și frumos spiritul ultimei solii a Evangheliei.

Impotriva dansului

Recunoscând că dansul a fost totdeauna o plăcere al cărei rost a dat meru de gândit, și că dansul modern este un adevărat dezastru pentru morală și societate; de aceea,

Hotărîm, Ca să reamintim poziția noastră hotărîtă împotriva dansului, indiferent de locul unde se desfășoară, și să refuzăm de a lua parte, oricare ar fi împrejurarea.

„Mărturie pentru Comunitate“

Deoarece Comunitatea se găsește astăzi față în față cu primejdiile zilelor din urmă, zile recunoscute în deosebi prin amăgirile și înșelăciunile vrăjmașului sufletelor noastre; și

Deoarece Domnul a trimes, prin Spiritul Profeției, bisericii celor rămași solii cari descoperă foarte lămurit cursele și amăgirile cari primejdiesc viața spirituală; și,

Deoarece Aceste solii spijinesc înaltul ideal al viețuirii creștine în aceste zile de lepădare de credință și de imultire a fărădelegii și măresc importanța studiului Bibliei, rugăciunii, serviciului creștin, și credinței în Hristos, tin-

zând astfel să întărească sufletul împotriva ispitelor și amăgirilor cu înfățișarea plăcută; și

Deoarece Cu trecerea anilor, moartea lucrătorilor pioneri, și primirea a mii de noui credincioși, ar fi primejdia ca, la fel cu Izrail pe vremuri, să uităm chipul providențial în care Domnul ne-a condus și ne-a instruit; de aceea,

Recomandăm ca toți lucrătorii din orice ramură a lucrării denominațiunii noastre să dea o atenție deosebită importanței cercetării individuale și ascultării de instrucțiunile cuprinse în scrierile Spiritului Profetiei ca factor principal în pregătirea inimii pentru criza gata să se deslănțue asupra lumii și bisericii, pentru o mai bună pregătire în vederea lucrării de câștigare de suflete, și pentru o pregătire în vederea venirii Domnului nostru. Mai departe,

Recomandăm, ca, încurajându-se răspândirea scrierilor șorei E. G. White în general, să se depună toate eforturile să se arate membrilor noștri cari nu le au încă în casele lor, valoarea sfaturilor și îndemnurilor adresate în special membrilor Comunității:

1. Indemnându-i să-și procure și să studieze cu atenție instrucțiunile către lucrători și către membrii Comunității cuprinse în „*Mărturiile pentru Comunitate*“.

2. Atrăgându-se atenția membrilor noștri asupra „*Culegerilor din Mărturiile*“, publicate de curând, tipărite în trei volume spre a pune la dispoziția tuturor într-o formă necostisitoare acele părți din „*Mărturiile*“ cari sunt mai de seamă pentru fiecare membru, pregătindu-l pentru viețuirea zilnică și pentru lucrarea creștină.

3. Atrăgându-se atenția deosebită a membrilor noștri cari nu cunosc limba engleză asupra cărților Spiritului profetiei ce trebuie să fie traduse în diferite limbi.

Morala socială și căsătoria

Recunoscând că în vremea aceasta are loc o slăbire din ce în ce mai mare în privința idealurilor sociale și morale și a purtării; că instituția cea sfântă a căsătoriei este primejduită prin obișnuita lipsă de pregătire în vederea răspunderilor sale sfinte și prin imulțirea divorțurilor; și că în mijlocul nelegiuirii crescânde, tineretul nostru este răspunzător dacă dă greș în adevărata viziune, primejduindu-și prin aceasta viitorul lor; de aceea,

Recomandăm: 1. Ca părinții, învățătorii, predicatorii, și ceilalți lucrători ai noștri să caute cu stăruință să instruiască tineretul în adevăratele principii ale legăturilor sociale, ale căsătoriei și ale datoriei de părinte, folosindu-se în scopul acesta de exemplul și învățătura personală, vorbiri publice, și literatură potrivită. **Recomandăm** ca literatură de bază pentru studiul acesta: „*Pe urmele Marelui Medic*“, „*Solii către tineret*“, „*Făuritorii căminului*“, și „*Iubire, Curtenie, Căsătorie*“.

2. Că deoarece căsătoria între credincioși și necredincioși, între Adventiști și ne Adventiști, face imposibilă adâncă legătură sufletească între soț și soție, și în majoritatea cazurilor aduce desbinare și mizerie, și o adâncă turburare copiilor cari se nasc din această unire, dăm sfatul cu toată puterea împotriva unor astfel de căsătorii, și îndemnăm ca la fiecă ocazie po-

trivită să se dea instrucțiuni din Biblie și scrierile Spiritului profetiei asupra acestui punct; și ca toți predicatorii noștri să adere la instrucțiunile cuprinse în „*Manualul pentru Comunitate*“, unde se recomandă predicatorilor ca să nu officieze la vreuna din astfel de căsătorii.

3. Ca părinții și conducătorii să caute să procure tinerilor astfel de ocazii și prietenii și o așa educație în cămin încât să înalțe în mintea lor idealul curteniei și căsătoriei și să-i pregătească pentru înfemeierea de căminuri creștine.

Școala de Sabat

Deoarece Actualele planuri ale Conferinței Generale pentru aducerea de rapoarte cât mai exacte sunt raționale și în general satisfăcătoare unde sunt urmate cu strictețe, totuși sunt adesea deschise criticii datorită unor excepții cari au fost îngăduite în chip local; de aceea,

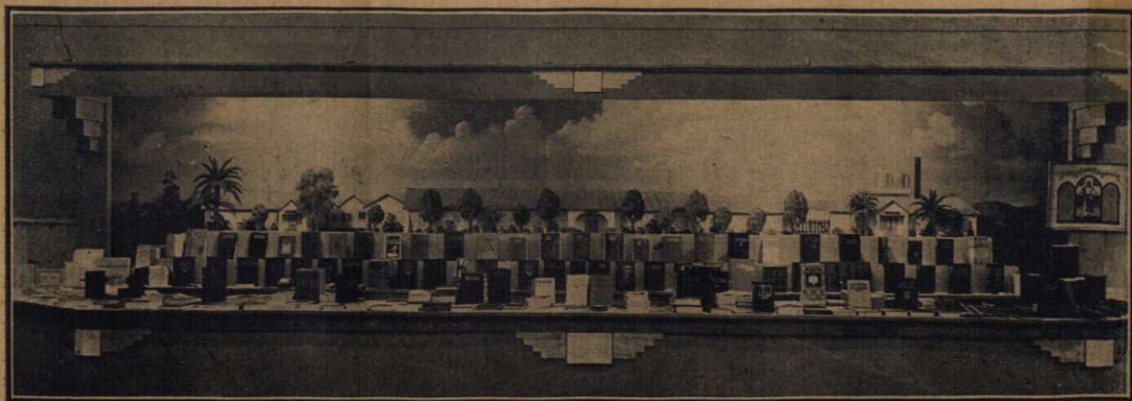
Recomandăm, Ca începând cu 1 Octombrie, 1936, să se adere la următoarele ținte privitoare la Cărțile de Onoare pentru o bună raportare și la semnele din carte:

1. Studiul lecțiunii școlii de Sabat de cel puțin zece minute pe zi.

2. A fi prezent la timp la una din școlile noastre de Sabat în fiecare săptămână, fără lipsă, cu excepția următoarelor cazuri:

a. Subîmpărțirea clasei de familie care-și execută programul școlii de Sabat după îndrumările acestei subîmpărțiri, și raportarea trimestrială secretarului.

b. Lucrătorii călători cari uneori trebuie să lipsească din clasa lor de familie, dar cari au școala de Sabat particulară ținând un raport potrivit, și raportând trimestrial Conferinței

Standul Editurilor: Cărțile.

sau secretarului școlii de Sabat.

c. Vizitatorii cari iau parte la școala de Sabat în timp ce sunt departe de casă, și cari aduc înapoi la propria lor școală o carte de vizitator, sau o declarație scrisă, datată și semnată de către un slujbaş sau instructor al școlii vizitate.

d. Lucrătorii cari sunt legați de unele instituții medicale, cari, datorită răspunderilor lor, nu pot lua parte regulat la școala de Sabat, dar cari țin școala de Sabat când sunt absenți din clasa de familie, însemnează raportul pe care-l au la îndemână, și aduc acest raport împreună cu darurile lor secretarului școlii de Sabat la finele fiecărui trimestru.

Mai departe recomandăm, 1. Ca aceste Cărți de Onoare să nu se dea și celor din clasa de leagăn (copiii de patru ani sau mai mici), ci lor să li se dea o răsplată potrivită lor pentru participarea punctuală.

2. Ca acolo unde aceste Cărți sunt distribuite și copiilor din grădina de copii să se ceară o cunoaștere desăvârșită a lecțiunii și a versetului de memorizat ca o dovadă a studiului zilnic; unde aceasta lipsește, raportul trebuie să fie controlat de părinți.

Deoarece, Noi suntem instruiți că ținta școlii de Sabat trebuie să fie adunarea sufletelor, și dacă copiii nu sunt aduși la Hristos, școala a dat greș; de aceea,

Recomandăm, Ca să se dea o mai mare grijă alegerii instructorilor și conducătorilor școlii de Sabat, alegând pe aceia cari sunt serioși și spirituali, și binevoitori să lucreze pentru ajungerea celor mai înalte ținte, și cari simt povara mântuirii sufletelor.

Deoarece, În multe Comunități nu toți membrii Comunității se bucură în chip regulat de binecuvântarea de a fi membri ai școlii de Sabat

Recomandăm, Ca toți slujbașii școlii de Sabat și ai Comunității, predicatorii, ceilalți lucrători ai Conferințelor și Comitetelor, să studieze condițiunile locale răspunzătoare de neparticiparea acestor „membri cari lipsesc”, și să se depună străduințe serioase spre a face ca școala de Sabat să fie un factor important în viața spirituală a tuturor membrilor Comunității, folosind toate mijloacele posibile spre a câștiga pe acești membri pentru

o participare activă și regulată la școala de Sabat.

Folosirea misionară a Lecțiilor școlii de Sabat asupra doctrinelor biblice

Deoarece, Ni s'a spus că „lucrarea noastră ne-a fost însemnată de Tatăl nostru ceresc. Noi trebuie să luăm Biblia și să mergem să avertizăm lumea”; și,

Deoarece, Începând cu trimestrul patru din 1936, lecțiunile școlii de Sabat timp de șapte trimestre vor cuprinde doctrinele principale ale credinței noastre; de aceea,

Recomandăm: 1. Ca în legătură cu studiul acestor importante serii de lecțiuni, membrii noștri din toată lumea să fie încurajați să folosească aceste lecțiuni ca temei pentru conducerea lecturilor biblice și adunării în familiile vecinilor și prietenilor.

2. Ca în pregătirea pentru această înaintare, să se organizeze clase de lecturi biblice în toate Comunitățile noastre, potrivit îndrumărilor date de Departamentul Misionar Intern al Conferinței Generale.

3. Ca editurile noastre să pună la dispoziție lecțiuni într'un format plăcut și cu care să se poată umbla ușor pentru folosul acelor cari doresc să țină în șir seriile de lecțiuni ale școlii de Sabat despre doctrinele biblice.

Îngrijirea lucrării tinerilor

Deoarece, este o nevoie serioasă de o mai puternică încurajare a diferitelor ramuri de activitate a tineretului în Comunități; și

Deoarece, această nevoie nu poate fi întâmpinată cu succes prin ajutorul corespondenței și a vizitelor ocazionale ale Secretarului dela Departamente;

Recomandăm, 1. Ca în fiecare an să se țină institute cu slujbașii Misionarilor Voluntari în toate Conferințele noastre.

2. Ca oriunde este cu putință să se țină adunări districtuale anuale cu Misionarii Voluntari în fiecare Conferință spre a se face o legătură cu tinerii din toate Comunitățile.

3. Ca să solicităm conlucrarea serioasă a părinților, predicatorilor, și conducătorilor de districte, în ce privește încurajarea diferitelor ramuri de activitate a Misionarilor Voluntari.

4. Ca Secretarul dela Departamente

pe Conferință, cu ocazia vizitei sale în Comunitate, să convoace Comitetul Comunității pentru rugăciune și studiul nevoilor tineretului, înrolând astfel eforturile fiecărui slujbaş al Comunității pentru ajungerea țăintelor Misionarilor Voluntari.

5. Ca Secretarul Departamentelor cu ocazia vizitării unui Cerc al Tineretului, să convoace comitetul executiv pentru studiu și consfătuire astfel ca să ajute la întărirea lucrării Cercului și la însuflețirea slujbașilor săi pentru o lucrare mai înaltă și mai bună.

Desvoltarea spiritului de conducere între tinerii noștri

Cu scopul de a se pregăti o mai puternică conducere pentru tineretul nostru,

Recomandăm, 1. Ca Departamentul Misionarilor Voluntari să ia numai decât în considerație îndeplinirea unei recomandări de mai înainte cu privire la pregătirea și publicarea a celor două manuale pentru seniori, autorizate de Comitetul de Toamnă ținut la Battle Creek, sugerându-se ca primele capitole ale acestor manuale să se ocupe cu slujbașii și datoriile lor, și cu diferitele faze ale lucrării Misionarilor Voluntari, să fie pusă la îndemână într'o formă cât mai comodă.

2. Introducerea cursurilor de lucrare pe departamente (curs de organizație) în școlile noastre superioare, și ca să se pregătească o serie de teme pentru un astfel de curs, fiecare departament pregătindu-și partea sa.

3. Ca Uniunile să studieze și să ia în considerație ținerea de institute sau de tabere cu conducătorii seniorilor, cu scopul de a însufleți și a forma pe conducătorii Cercurilor Misionarilor Voluntari din Comunități, în anumite ramuri:

a. Evanghelist. b. Organizație. c. Problemele tineretului. d. Programe. e. Chestiuni culturale. f. Conducere.

Eforturi pentru tineret

Deoarece, „Noi trăim într'un veac nenorocit pentru tineret”, și într'un timp de mare primejdie; de aceea,

Recomandăm, 1. Ca comitetelor de Uniune și Conferințe locale să li se ceară să studieze cu îngrijire întărirea lucrării departamentale a tineretului lor, spre a se face o

lucrare mai efectivă pentru tineret în Conferințe.

2. Ca să se depună eforturi puternice și unite spre a salva pe neconvertiți și pe cei cari s'au depărtat dela credință:

a. Ținându-se adunări de reînviore în Comunități, instituții și școli.

b. Folosind în modul cel mai bun ocaziile pe cari ni le oferă Săptămâna de Rugăciune a Tinerilor Misionari Voluntari.

c. Făcându-se planuri și pregătiri în fiecare Comunitate pentru această săptămână deosebită.

d. Printr'o pregătire desăvârșită și eforturi serioase la adunările de tabără.

3. Ca această lucrare de evanghelizare pentru tinerii noștri să fie considerată și înțeleasă ca întămpinând în chip desăvârșit cere-

rile pentru o evanghelizare activă.

4. Ca orice efort să se facă de către membrii mai bătrâni ai Comunității spre a da la o parte din calea creșterii spirituale a tineretului orice piedică trăind o vieță de consacrare, prin menținerea altarului familiar, prin a fi în pace cu toți oamenii, fiind un exemplu pentru tineri în plățirea zecimii, păzirea Sabatului, și alte îndatoriri creștine.

Cumpătarea

Deoarece, „Onoarea lui Dumnezeu, statornicirea unor națiuni, bunul mers al societății, al căminului, și al individului cer ca să se facă orice sfortare posibilă spre a clarifica pe oameni în ce privește răul necumpătării“. („*Ministry of Healing*“, p. 346); și

Deoarece, Fabrincanții de tutun și băuturi spirtoase nu se dau în lături dela nicio cheltuială sau efort spre a robi pe tineri;

Recomandăm, 1. Lansarea unui puternic program în adunările noastre împotriva tutunului și oricărei băuturi îmbătătoare sub orice formă.

2. Semnarea de Cartele de Temperanță în legătură cu aceste programe.

3. Schițarea a cel puțin un program pe fiecare an într'una din revistele care să trateze despre răul folosirii băuturilor îmbătătoare și tutunului.

4. Conducerea adunărilor de temperanță de către tineri în Comunitățile lor și în vecinătate.

D. Florea

Care trebuie să fie lucrarea tineretului

„Doamne, Te rog, să mai vină odată la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis, și să ne învețe ce să facem pentru copilul care se va naște“. Judecători 13, 8. În felul acesta a fost rugăciunea lui Manoah, tatăl lui Samson, când gândea la copilul care trebuia să se nască și la dificultățile pe cari le vor avea la primirea educației lui. Apoi, răspunsul său fusese auzit, el zice: „Acum dacă se va împlini cuvântul Tău, ce va trebui să păzim cu privire la copil, și ce va fi de făcut?“ Judecători 13, 12.

Rugăciunea aceasta ar trebui să fie rugăciunea fiecărui tată și a fiecărei mame de familie în zilele când Dumnezeu dorește liberarea poporului Său. Da, toată biserica trebuie să-și pună întrebarea: Doamne, ce vrei tu să facem cu copiii pe care ni i-ai încredințat? Și trebuie să ne mai punem și o altă întrebare: Care este intenția lui Dumnezeu cu privire la tineretul nostru? Dumnezeu nu ne lasă în neștiință cu privire la acest subiect. Prin pana servei Sale El ne spune:

„Copiii cari vor primi o educație creștină vor fi martori ai Mântuitorului. La fel după cum Isus în Templu explica tainele pe care marii preoți și cărturarii nu le înțelegeau, tot la fel la sfârșitul timpului copiii noștri vor fi instruc-

torii celor mai bătrâni. Copiii creșcuți după principiile divine, pot chiar într'un limbaj simplu să facă impresie asupra tinerilor din lume cari astăzi vorbesc de educație superioară. Ca și copiii în pridvoarele Templului, când cântau „Osana, binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului“, în ultimele timpuri vocea copiilor se va auzi, aducând acestei lumi care piere, ultima solie de avertizare. Când ființele inteligente ale cerului vor constata că este interzis oamenilor și femeilor de a predica adevărul, Spiritul lui Dumnezeu se va revărsa asupra copiilor și ei vor fi făcuți capabili de a lucra acolo unde lucrătorii cei mai bătrâni nu vor putea să facă nimic“.

Planul lui Dumnezeu este ca copiii noștri să fie instruiți în vederea predicării Evangheliei. Serva Domnului zice încă mai departe: „Noi trebuie să învățăm pe copiii noștri adevărurile deosebite pentru timpul nostru și să-i formăm pentru lucrarea misionară practică. Ei trebuie să fie înrolați în armata Mântuitorului pentru ca să ajute celor bolnavi și nenorociți. Chiar prin micile lor servicii, copiii sunt capabili a da ajutor în lucrarea noastră medicală. Puterile lor pot să fie mici, dar prin mulțimea lor, sufltele vor putea fi câștigate pentru Mântuitorul. Prin ei, Evanghelia

mântuirii va fi dusă la toate națiunile. Copiii trebuie să fie formați pentru serviciul lui Dumnezeu, căci ei sunt moștenitorii Săi“.

Spiritul lucrării

Pentru ce frații conducători ai lucrării de educație sunt ei în mod deosebit doritori în această zi de Sabat de a atrage atenția tineretului și părinților asupra lucrării noastre de educație? Pentru ce sunt depuse atâtea eforturi în aceste timpuri primejdioase spre a menține pas cu pas sistemul nostru de educație?

Disprețuim noi școlile pe cari lumea ni le oferă? Departe de acesta! Noi recunoaștem binele pe care aceste școli îl pot face, dar, atât ca părinți cât și ca educatori poate că nu ne dăm seama că ele constituie o primejdie pentru tineretul nostru. Școlile din lume formează tineretul pentru lume și spiritul vătămător al acestui veac își face loc în inima și în sufletul tinerilor și tinerelor. Pentru aceasta ei caută în școlile noastre un refugiu, un loc unde creștinismul și Spiritul Bibliei sunt întipărite în tineri — spirit care lucrează în lăuntru lor. Noi nu dorim ca tinerii noștri să devină numai cetățeni demni pe acest pământ, ci mai mult, vrem să facem din ei creștini și cetățeni pentru împărăția cerea-

Succesul depinde și va depinde de spiritul pe care îl cultivăm: ori spiritul lui Hristos ori spiritul diavolului. Un al treilea spirit nu există: ori Isus ori Satana. Spiritul care este cultivat în școlile noastre este Spiritul lui Hristos, Mântuitorul omenirii. Acesta este un spirit de renunțare, de ascultare, de lucru, de serviciu și iubire pentru aproapele. Apostolul Pavel ne scrie în 2 Timotei 3, 2 despre spiritul din această lume pe care noi îl putem numi *spiritul de neascultare*. Acest spirit al neascultării, care a cuprins inima oamenilor, trebuie să fie înlăturat din inima tineretului nostru. Scopul de seamă al școlilor noastre este într'adevăr de a cultiva spiritul de ascultare, căci acela care a învățat să asculte va fi capabil și va avea succes în lucrul său.

Deoarece ținta supremă a școlilor noastre este de a pregăti elevi pentru veșnicie, autoritatea superioară în școlile noastre este Biblia. Acest spirit al Bibliei trebuie să însuflețească pe tinerii noștri făcându-i să iasă învingători în lupta dintre bine și rău.

Ferice de tinerii și tinerele care inspiră de acest spirit a lui Isus Hristos și iubirea Sa pentru aproapele și înarmați de principiile cerului, vor întreprinde drumul în viață luptând pentru bine; ei vor fi biruitori.

Părinți și conducători ai tineretului, ajutați pe copiii voștri de a duce această biruință în Spiritul lui Hristos. Trimeteți tinerii și tinerele în școlile noastre și încurajați lucrarea noastră de educație.

Din câmpurile misionare

(Urmare dela pagina 7)

sionarul spuse băiatului să meargă cu Mukonka, acesta începu să țipe, și se arăta foarte speriat. După puțin timp, misionarul află că Hamajayh era sclavul lui Mukonka și că acesta nu se purta bine cu el. Misionarul zise: „Acesta este un ținut unde sclavia este absolut interzisă, și noi nu putem ține sclavi. Să mergem să vedem ce spune judecătorul despre aceasta“.

Misionarul se sui în căruța sa și luă împreună cu sine pe Mukonka și pe Hamajayh. Merse la judecător, și acesta zise că Hamajayh poate să rămână la misiune. Mu-

konka nu avea dreptul să-l ia. Cât de fericit era băiețușul! Nu mai putea sta locului. Sărea în jurul nostru și bătea din palme de bucurie.

Misionarul îi puse numele Walter. Oricine din Misiunea Rusangu cunoaște pe Walter. El merge la școală și învață să citească și să scrie. Când învățătorul său povestește istorioare biblice, Walter ascultă cu mare atenție tot ce se spune. Merge la școala de Sabat în fiecare săptămână, și învață textul de memorizat. Cât de mult aș dori să-l puteți auzi cântând.

INȘTIINȚARE

Toți cei cari intenționează să vină la București cu ocazia Conferinței Uniunii se vor înștiința la Conferința din care fac parte.

În cazul că dorește îndrumare pentru găzduire se vor prezenta, la sosirea în București, comisiei speciale care va fi în Strada Popa Tatu No. 38.

Toți delegații trebuie să fie în Strada Mitropolitul Ghenadie Petrescu 116 pe ziua de 16 Septembrie a. c., cel mai târziu până la ora trei după amiază când începe adunarea Conferinței.

Toți participanții la adunările Conferinței vor avea grijă să alibă cu danșii actele necesare pentru identitate, precum și cartea de delegație.

Deoarece avem nădejdea să obținem și reducere pe C. F. R., biletele de călătorie vor fi păstrate.

Dorim tuturor celor ce vor veni o fericită sosire. Toți membrii comunităților noastre vor face foarte bine, dacă vor înfișa la tronul Bunului Dumnezeu cereri pentru binecuvântarea adunărilor plănuite.

Comitetul Uniunii.

Adormiți în Isus

Fratele Dumitru Varză, membru al Comunității Peret I jud. Teleorman, a adormit în Domnul pe ziua de 7 Iunie, 1936.

Credincioșia pe care a avut-o față de Domnul în timpul vieții sale ne dă încredințarea că îl vom revedea în Impărăția dreptilor, la venirea Mântuitorului.

Florea T. Vânătoru

Sora *Tinca Cismaru*, în etate de 54 de ani, membră a Comunității Cerveni, jud. Teleorman, a fost chemată la odihnă pe ziua de 26 Iulie, 1936.

Sperăm s'o revedem la învierea celor drepti.

Marin Caval

Sora *Jela Hristu*, în etate de 62 de ani, membră a Comunității Grădina, jud. Constanța, a trecut la odihnă pe ziua de 25 Iulie, 1936.

Pușinul timp pe care l-a petrecut la picioarele Domnului, a fost o continuă mărturie de ceea ce poate să facă Dumnezeu dintr'un suflet, dacă se lasă călăuzit de El. Isus Hristos, în care s'a încrezut, o va ridica la venirea Sa împreună cu toți sfinții din toate veacurile.

Toma Dobre

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.